

at der var en væsentlig Grund — skjøndt jeg ikke vil sige, at det var den eneste —, der ikke blot bevirkede, at Møderne bleve udsatte, men som ogsaa forklarede, at der, ialfald for enkelte Ministres Bedkommende, var en retfærdiggjørende Årsag til, at Lovforslagene først ere blevne færdige hen ad Veien, og det var den, at der skete en temmelig betydelig Personalforandring i Regjeringens Sammensætning lige før Rigsdagens Samlingstid i October, idet to Ministre overtog Portefeuller paa en Tid, da man ikke kunde forlange, at de skulde være fuldkommen forberedte paa strax at møde i Rigsdagen. Naar der fremdeles er klaget over, at der ikke har været tilstrækkeligt Arbejde for den lovgivende Magt, forekommer det mig, at denne Klage ialfald ikke er meget berettiget i dette Øjeblik, idet jeg ikke skjønner, at det nogeninde har manglet Arbejde paa Grund af, at Ministrene ikke have været færdige med deres Lovforslag. Heller ikke veed jeg, at det ærede Medlems Uttringer om Forsinkelse fra Ministrenes Side ligeoverfor Finantsudvalget har været berettiget; for mit eget Ministeriums Bedkommende veed jeg, at Uttringerne i saa Henseende have været uberettigede, og siden der ikke er fremkommet Klage derover fra noget af Finantsudvalgets Medlemmer, tvivler jeg heller ikke om, at det kun er en Uttring, som er falden det ærede Medlem ind, og som han har fundet det passende her at fremsætte uden egentlig at vide rigtig Besked derom. Fra den Tid, da jeg var i Finantsudvalget, veed jeg idetmindste, at man ikke havde nogensomhelst Grund til at beklage sig over den Grædthed, hvormed de requirerede Oplysninger bleve meddeelte Udvalget. — At det er nødvendigt at forelægge en foreløbig Bevillingslov, følger ligefrem af den Stilling, Finantslovens Behandling for Tiden har. Jeg for mit Bedkommende ønsker naturligvis heller ikke at have nogen foreløbig Bevilling, men jeg anseer det, ligesom den ærede sidste Taler, for at være af den Ting, man maa finde sig i, naar man ikke har kunnet faae Finantsloven færdig til en saadan Tid, at den kan træde i Kraft ved Finantsaarets Begyndelse. — Naar den første ærede Taler har spurgt mig,

hvortil Regjeringen tænker at beholde Rigsdagen inde, da kan jeg selvfølgelig, saa usforberedt som dette Spørgsmaal kommer, ikke give noget Svar derpaa. Det afhænger jo ikke af en enkelt Minister, men vil det ærede Medlem have min Mening derom at vide, saa siger jeg: Rigsdagen maa blive sammen saalænge, til vi blive færdige med de Lovarbejder, hvorpaa Rigsdagen har begyndt, og hvorpaa den har anvendt ikke ganske lidet Arbejde. Blandt disse Lovarbejder er der ikke saa, som baade for Rigsdagens egen Skyld og for Regjeringens Skyld, foruden for de Interessers Skyld, som derved berøres, med Nødvendighed kræve, at de føres tilende i denne Session. Naar det ærede Medlem har klaget med Hensyn til Tillægsbevillingens Fremlæggelse, undrer det mig, at denne Beklagelse ikke er fremkommen tidligere; jeg troer tværtimod ham, at det er overensstemmende med et sundt Blik paa den Slags Ting, at Tillægsbevillingen ikke fremkommer, før der virkelig er Tid og Leilighed for Finantsudvalget til at beskæftige sig med den, thi jo senere man kommer frem med den, desto fuldstændigere er man istand til at gjøre den, idet man naturligvis tre Maanedee senere end Rigsdagens Begyndelse vil være istand til at kunne overse de Krav, som endnu i Finantsaaret maae gjøres, og det er kun disse Krav, som der er Spørgsmaal om at optage paa Tillægsbevillingsloven.

J. N. Hansen: Det er saare langt fra mig her at ville udtale nogen Kritik over, at Ministeriet saa seent blev fornyet med Hensyn til to af dets Medlemmer, som det gjorde. Det forekommer mig imidlertid, at Alle kunde forudsee, at disse Skifter maatte foregaae, og at det derfor dog maaffee vilde have været muligt at lade de nye Ministre tiltræde noget tidligere, hvorved de Arbejder, som paalaae dem, havde kunnet være fremmede tidligere; men, som sagt, dette er kun en Udtalelse fra min Side, som ikke skal gjælde for videre end, hvad der paatrængte sig mig og vistnok flere Andre ved at høre den ærede Ministers Grunde for, at enkelte Lovforslag ere fremkomne saa seent. — Vi ere vistnok